

De verhoren vonden plaats in Den Haag. Wölk liet een aantal arrestanten vrij. Aspirantleden van de NVM die volhielden dat zij van niets wisten? Ouders of andere familieleden van diegenen die men niet thuis getroffen had? Het is mogelijk. Rauter schreef op 7 november aan de propagandaleider van de NSB, Ernst Voorhoeve, dat in het kader van de Nederlandse Volksmilitie 142 'Aktiv-Terroristen' gearresteerd waren: 'Sie gehören zu 70 % der Kommune, zu 20 % dem Orde-Dienst an und 10 % stammen aus neutralem Lager.'¹ Rauter wist toen ook, voor welke sabotagedaden de NVM verantwoordelijk geweest was, de mislukte spoorwegaanslag in Rotterdam inbegrepen.

In de papieren van Dormits had de *Sicherheitspolizei* ook de namen gevonden van twee Joodse arbeiders en van een niet-Joodse arbeidster van de Hollandia-fabrieken in Amsterdam-noord met wie hij contact gehad had. De *Sicherheitspolizei* kreeg de twee arbeiders niet in handen, de arbeidster wél. Wölk zei haar dat hij haar zou laten doodschietsen als ze niet bekende dat in de Hollandia-fabrieken een groep van de NVM bestond. Ze bekende. Ze noemde namen. De Amsterdamse *Sicherheitspolizei* arresteerde die personen op 11 november '42; ze arresteerde tegelijkertijd ruim tweehonderd van de zeshonderd Joodse employé's van de Hollandia-fabrieken die met hun familieleden, in totaal meer dan achthonderd personen, naar Westerbork gevoerd werden en vandaar grotendeels naar Auschwitz. Verhoord werden alleen diegenen die van medewerking aan de Nederlandse Volksmilitie verdacht werden. Eén, een Joodse kleermaker, Elias Dingsdag, werd, met zijn handen achter zijn knieën geboeid en met zijn winterjas aan, voor een gloeiende haard geplaatst, urenlang. Hij stikte haast van de hitte. Sommige 'SD'ers' bouwden er het Joodse gebed voor de doden bij na. Een lege bierfles werd op zijn hoofd kapotgeslagen. Hij weigerde te bekennen. Een andere arbeider evenwel en twee arbeidsters, onder wie degene die als eerste gearresteerd was, verklaarden daarop dat Dingsdag tot de illegale groep behoord had. Vijf leden van die groep werden berecht; twee werden gefusilleerd, drie naar een concentratiekamp gezonden.²

Met dat al had Wölk niet alle NVM'ers in handen gekregen: in de nacht van de grote actie in Rotterdam waren sommigen niet thuis geweest. Aannemelijk is voorts dat een aantal van de afdelings- en lagere commandanten al geheel illegaal leefde, zodat men ook via de bevolkingsregisters hun adressen niet kon vinden. Het recherchewerk werd dan ook met inschakeling van Haagse en Rotterdamse rechercheurs krachtig voortgezet,

¹ Brief, 7 nov. 1942, van Rauter aan E. Voorhoeve (Doc I-1819, b-1). ² Dingsdag belandde uiteindelijk in Buchenwald; hij overleefde de oorlog.